

er det kun Privatbanken, der har besluttet sig til at gøre det i den Form. Men jeg kan dog sige til Beroligelse, at baade Privatbankens Aktier paa Børsen og Privatbankens Kontorer har i Dag faaet en Behandling, som er i høj Grad opmuntrende, idet Aktiekursen er steget, og det hævdes — og det er utvivlsomt rigtigt —, at der har været fuldkommen Ro i Forretningen og ikke er gjort noget som helst af de uheldige Forsøg paa at slaa Banken ned, som man gennem længere Tid har set udfolde sig fra visse Sider.

Det er jo ikke ubekendt, at naar Forholdene har udviklet sig, som Tilfældet er for Privatbankens Vedkommende, skyldes det ikke mindst en giftig Rygtekampagne, som gennem længere Tid har fundet Sted, under hvilken man paa den mest samfundsskadelige Maade har forsøgt ved usand Rygter at nedbryde Tilliden til denne Bank, som der neppe er nogen som helst Grund til at behandle paa en saadan Maade, som sket er. I denne Forbindelse tør jeg maaske sige, at det har vakt megen Opmærksomhed baade i Bankkredse og andre Kredse, at et Medlem af Folketinget i forrige Maaned paa et Møde ovre i Herning ifølge „Herning Folkeblad“ har anbefalet Oprettelse af en ny Andelsbank ved at sige, at naar man nu oprettede en helt ny Bank, vilde denne komme til at staa godt i Forhold til de gamle Banker, idet de fleste af disse havde gamle Skader at regne med. Dette er en uhyre letsindig Maade af en Rigsdagsmand at behandle Bankvæsenet paa, og det vilde være særdeles heldigt, om man, naar man skal anbefale en ny Banks Oprettelse, undlader at kaste Skarn eller Sten efter de i Forvejen bestaaende Banker, hvis man da intet positivt ved, som man er i Stand til at fremsætte paa Stedet.

Det ærede Medlem Hr. Lange gjorde endelig nogle Bemærkninger om den forhaandenværende Krise, navnlig med Hensigt paa Erhvervslivet, og sagde, at nu maa der i Tide — og, sagde det ærede Medlem, det vil sige straks — sættes ind med de Støtteforanstaltninger for Industrien, som er paakrævet. Det lød meget truende og fordringsfuldt. Jeg tror dog ikke, det er muligt i Eftermiddag at faa gennemført de paagældende Støtteforanstaltninger, men det er jo ikke ubekendt, at der gennem nogen Tid har været arbejdet hermed, og det gør vist hverken fra eller til, om det ærede Medlem her taler om, at nu skal der ske noget straks, navnlig da det ærede Med-

lem jo ikke selv var i Stand til at sige os noget om, hvad der skulde ske straks. Hvis det er det, der er Taabelighed efter en anden konservativ Ordførers Mening, kan det jo ikke nytte noget. Dernæst har jeg jo tidligere sagt, at før der kan forelægges Planer og Forslag for Rigsdagen om Støtteforanstaltninger, maa Industrierne have gjort, hvad Industrierne skal gøre. Jeg har faaet Industriudvalgets Betænkning, som imidlertid oplyser, at det ikke har beskæftiget sig med den af den nuværende Valutakrise fremkaldte Situation, og jeg har derefter indledet Forhandling med Industriraadet, men har til Dato ikke fra nogen Side faaet en eneste positiv Indberetning om Industrierne Forhold i den nuværende Tid. I Morgen holdes der et Møde med Industrierne ledende Folk, og jeg er ikke i Tvivl om, at der paa Grundlag af Forhandlingerne dér vil komme Oplysninger, som det er nødvendigt at faa, men det nytter altsaa ikke, at det ærede Medlem staaer og kræver Foranstaltninger gennemført i Dag eller i Morgen. Der maa være det nødvendige Grundlag derfor, og dette Grundlag skal de tilvejebringe, som ønsker Støtteforanstaltninger. Jeg kan jo om Industrierne Forhold, hvis man ser dette som en Fortsættelse af en tidligere Udvikling, atter beklage, at der ikke tidligere er sket noget af alt det, der kunde ske, da Magten og Mulighederne for Foranstaltninger var til Stede i en ganske anden Grad, end de er nu.

De øvrige Bemærkninger, der er faldet om Lovforslaget, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg takker, som sagt, for den Behandling, det har faaet i Udvalget, og den Modtagelse, det har faaet her i Tinget, og anbefaler Sagens Fremme.

Holstein: Maa jeg blot have Lov til at takke den højtærede Statsminister for hans klare og utvetydige Udtalelser, hvoraf det fremgaar, at Nationalbanken ikke er afskaaret fra i det Aar, i hvilket denne Lov gælder, at anvende Valutakreditten til Kronens Højnelse, og endvidere, at Regeringen tro mod de Erklæringer, som den højtærede Statsminister offentlig har afgivet, med velberaad Hu har ladet Bestemmelsen i § 4, sidste Stykke, blive staaende, saaledes at Regeringen i dette Aar, hvori Loven gælder, vil søge at tilvejebringe Foranstaltninger, som kan hjælpe ikke blot til Kronens Stabilisering ved den Minimumskurs, der nu er fastsat, men til Kronens yderligere Højnelse, saaledes som der staaer i Loven. Jeg tror, at begge disse